

**GESELLSCHAFTSRECHTLICHE
TRANSFORMATIONEN VON
WIRTSCHAFTLICHEN SYSTEMEN IN DEN
ZEITEN DER NEO-INDUSTRIALISIERUNG**

Monographie

*herausgegeben vom Doktor der Wirtschaftswissenschaften,
Professor Pasichnyk Yu.*

Verlag SWG imex GmbH
Nürnberg, Deutschland
2020

Verlag SWG imex GmbH

Gesellschaftsrechtliche Transformationen von wirtschaftlichen Systemen in den Zeiten der Neo-Industrialisierung

Genehmigt durch die Entscheidung
der Akademie der Wirtschaftswissenschaften der Ukraine

Rezensenten

Doktor Habil der Wirtschaftswissenschaften, Professor Shirinyan Lada
Doktor der Wirtschaftswissenschaften, Professor Alekseev Ihor
Doktor der Wirtschaftswissenschaften, Professor Khrapkina Valentyna

Gesellschaftsrechtliche Transformationen von wirtschaftlichen Systemen in den Zeiten der Neo-Industrialisierung. Korneev V., Pasichnyk, Yu., Radchenko O., Khodzhaian A. und andere: Collective monograph. Verlag SWG imex GmbH, Nuremberg, Germany, 2020. 714 p.

ISBN 978-3-9819288-3-4

Die Ausgabe ist an Wissenschaftler, Fachleute des Finanzsektors, Lehrer, Studenten und anderen Interessengruppen gerichtet.

Alle eingereichten Materialien werden in der Redaktion des Autors veröffentlicht und selbst die Autoren sind für die Originalität, Gültigkeit, Vollständigkeit und Richtigkeit des präsentierten Textes verantwortlich.

ISBN 978-3-9819288-3-4

© 2020 Verlag SWG imex GmbH
© 2020 Korneev, V., Pasichnyk, Yu.,
Radchenko, O., Khodzhaian, A. und andere

ЗМІСТ

VORWORT	3
INTRODUCTION	5
ABSCHNITT I. FINANZPOLITIK DER INTEGRATIONSPROZESSEN DER STADT	7
1.1 The Role of State Financial Regulation in Strengthening the National Security of Ukraine	7
1.2 Фінансово-економічне піддруктя євроінтеграційного курсу України	16
1.3 Zweiseitige Perspektive und Gefahren der EU-Integration für die Entwicklung der Finanzpolitik des Staates	26
1.4 Особливості зовнішньої торгівлі України з країнами Європейського Союзу.....	40
1.5 Варіативність «ефекту витіснення» на ринку Державного боргу України	46
1.6 Капіталізація інституцій фінансового сектору України в умовах глобалізації.....	54
1.7 The Financial Integration of Bonds Markets of European Countries	62
1.8 Banks with Foreign Capital: Threats and Prospects of Development of Bank Sector of the National Economy	73
1.9 Evaluation of the Integration Processes of the Insurance and Banking Segment of the Financial Market.....	81
1.10 Assessing the Opportunity for the Formation of a Funded Pension System Based on Financial Inclusion	89
1.11 Social Risk Management Financial Instruments	97
1.12 Інститут банкрутства в Україні: сучасний стан, проблеми та перспективи	105
1.13 Трансформація фінансової системи України, як запорука сталого розвитку промислових підприємств (правові, економічні аспекти).....	113
1.14 Управління капіталом як один із шляхів підвищення фінансової політики	120
1.15 Соціальне підприємництво як інституція ухилення від сплати податків.....	127
1.16 Організаційно-економічні засади розвитку механізму функціонування індустриальних парків як елементу інвестиційної платформи України.....	133
1.17 Features of Implementation of Environmental Policy in the Conditions of Fiscal Decentralization.....	146
1.18 Стратегічні засади розвитку ринку зелених облігацій в Україні та світі	153
ABSCHNITT II. VOLKSWIRTSCHAFT ALS INDIKATOR FÜR DIE WIRTSCHAFTLICHE ENTWICKLUNG DES LANDES	163
2.1 Макроекономічний концепт детінізації інвестиційних угод на фондовому ринку	163
2.2 Assessment of the Investment Climate in Ukraine.....	170
2.3 Ecological investments as a Tool of “Green” Economy Forming	180
2.4 Порівняльний аналіз інноваційної активності України та Польщі із застосуванням глобальних індексів.....	193
2.5 Household Savings as a Source of Investment in the National Economy	202
2.6 Інноваційні трансформації в розвитку зовнішньоекономічної діяльності суб’єктів світового господарства.....	209
2.7 Технологічне оновлення як основа розвитку та адаптації інвестиційно-інноваційних процесів промислових підприємств.....	216
2.8 Scientific and Technological Safety of Ukraine: Comparative Analysis in the Context of Indicators of the Republic of Poland.....	223
2.9 Розробка стратегії фінансового регулювання розвитку суб’єктів господарювання: індикатори, аналіз, вибір.....	231
2.10 Процесний підхід в управлінні бізнес-процесами підприємства	239
2.11 Моделювання на основі виробничих функцій як інструмент оцінювання державної економічної політики	247

2.12 Світовий досвід інтеграційних форм взаємодії корпорацій та малого агробізнесу.....	256
2.13 Оцінювання рівня концентрації та монополізації економіки в сучасних умовах	263
2.14 Assessment of the Impact of Financial, Resource, Geospatial and Time Factors on Power Grid Efficiency: International Outlook	272
2.15 Ринок м'яса в умовах економічних трансформацій	290
2.16 Динамічне моделювання фінансових потоків економічного кластеру	300
2.17 Забезпечення конкурентоспроможності національної економіки в умовах економічних трансформацій.....	311
2.18 Ukraine's Quarterly GDP Forecast on Mixed-Frequency Data: the Methods Comparative Analysis.....	319
2.19 Verification of Economic Determination of Morbidity in Ukraine	326
2.20 Efficiency of use of the Region Potential: Analysis, Modelling and Decision MAKing.....	334
2.21 Екологічні аспекти економічних трансформацій національних економік	342
2.22 Зміст та концептуальні основи функціонування механізмів публічного управління в Україні	353
2.23 National Economy' Competitiveness in Socially Significant Characteristics of Enterprise Organization	362
2.24 Impact of Unemployment on the National Economy	372
2.25 Стан та тенденції безробіття на сільських територіях України в умовах глобалізації.....	379
2.26 Активна політика розвитку зайнятості в умовах Євроінтеграції України	387
2.27 Розвиток виробничих підприємств шляхом керування мотивацією персоналу	395

ABSCHNITT III. THEORETISCHE UND METHODISCHE PRINZIPIEN VON MIKROKREDITIERUNG UND MIKROFINANZIERUNG DER LANDWIRTSCHAFTLICHEN PRODUKTION	403
3.1 Архітектура та архітектоніка національної системи фінансового забезпечення аграрного сектору економіки.....	403
3.2 Банківський кредит як інструмент формування фінансових ресурсів аграрних підприємств.....	410
3.3 Банківське кредитування малого бізнесу аграрного сектору економіки України	418
3.4 Мікрокредитування аграрного сектору в Україні: стан, проблеми та перспективи	431
3.5 Аналіз ринку страхування зернових культур в Україні.....	444
3.6 Методичні підходи до факторного аналізу інноваційності розвитку галузей рослинництва	454

ABSCHNITT IV. INDUSTRIE DER GASTGEWERBE, MARKETINGTECHNOLOGIEN UND UNTERNEHMENSILANZPOLITIK	463
4.1 Механізми формування та реалізації державної політики розвитку курортно-рекреаційної сфери регіонів.....	463
4.2 Achievements and Limits of Development of Tourism and Hospitality: Evidence from Ukraine	475
4.3 Виставкова діяльність в індустрії туризму та гостинності.....	482
4.4 Історико-культурна спадщина Миколаївської області як територіально-господарська складова індустрії туризму	494
4.5 Розвиток зеленого туризму в Україні.....	501
4.6 Аналіз світового досвіду застосування аромаркетингу для покращення конкурентоспроможності закладів готельно-ресторанного бізнесу	509
4.7 Мультимедійні продукти бібліотечних інституцій як маркетингова стратегія у популяризації культурного туризму Львівщини.....	516
4.8 Совершенствование методического подхода к оценке имиджа туристической фирмы	525
4.9 Позичування та бренд – менеджмент підприємств готельного бізнесу	532

4.10 Імідж підприємства та особливості його формування	540
4.11 The System Vision of the Trade Company's Business Process Management Problems	552
4.12 Цифровий маркетинг як інструмент управління підприємницькими структурами.....	561
4.13 Трансформація бізнес-моделі торговельної організації в умовах цифрової економіки з впровадженням Інтернет-торгівлі	567
4.14 Облікова політика: національний та зарубіжний підходи	576
4.15 Механізм формування облікової політики на основі інформаційної платформи МСФЗ	584
4.16 Гармонізація бухгалтерського обліку та фінансової звітності України з Міжнародними Стандартами в умовах процесу своінтеграції.....	594
4.17 Особливості контролю оплати праці аграрних підприємств в сучасних умовах.....	605

ABSCHNITT V. RECHTLICHE ASPEKTE DER SOZIALEN

TRANSFORMATIONEN.....	613
5.1 Das Problem der Strukturanalyse des Rechtsbewusstseins	613
5.2 Необхідність політико-правових трансформацій в Україні для укріплення національної стійкості.....	626
5.3 Злочинність як фактор загрози національній безпеці країни	635
5.4 Трансформація інформаційної парадигми громадської (публічної) безпеки України в умовах гідридної агресії.....	642
5.5 Інституційно-правові основи формування європейської регіональної політики сталого розвитку.....	651
5.6 Правові аспекти створення транспортно-логістичних кластерів в регіонах України ...	659
5.7 Деякі правові аспекти сталого розвитку гірських регіонів та збереження природоохоронних територій в Україні.....	667
5.8 Екологічна освітять невід'ємна складова успішних економічних трансформацій в епоху неоіндустріалізму.....	678
5.9 Правова основа функціонування мови як чинника консолідації українського суспільства	687
РЕЗЮМЕ.....	696
BIBLIOGRAPHY.....	698
БІБЛІОГРАФІЯ.....	704

Verlag SWG imex GmbH

WISSENSCHAFTLICHE VERÖFFENTLICHUNG

ISBN 978-3-9819288-3-4

**Gesellschaftsrechtliche Transformationen
von wirtschaftlichen Systemen in den Zeiten der Neo-
Industrialisierung**

Monographie

Verantwortung für die Ausgabe: *Sukach O.*

Beständen zum Drucken am 25.04.2020.

Format 60x84 1/8.

Herkömmliche bedruckte Blätter 26,4.

Auflage von 300 Exemplaren

Für die Erlaubnis zur Nutzung von Inhalten aus diesem text

Kontaktieren Sie bitte den Verlag unter:

Verlag SWG imex GmbH

Nürnberg, Deutschland

WARNING

Without limitation, no part of this publication may be reproduced, stored, or introduced in any manner into any system either by mechanical, electronic, handwritten, or other means, without the prior permission of the authors.

Edited by the authors.

4.4 Історико-культурна спадщина Миколаївської області як територіально-господарська складова індустрії туризму

Індустрія туризму – це міжгалузевий господарський комплекс, який спеціалізується на створенні турпродукту, здатного задовольняти специфічні потреби населення в проведенні дозвілля в подорожі шляхом виробництва та реалізації товарів і послуг туристичного призначення¹.

Територіально-господарська складова індустрії туризму представлена туристичними ресурсами, що становлять основу для розвитку та спеціалізації рекреаційного господарства. Потужною складовою туристично-рекреаційного потенціалу являється історико-культурна спадщина.

За умов глобалізації сучасного світу культура постає серед пріоритетів соціально-економічного розвитку, а культурна політика розглядається як ефективний інструмент забезпечення лідерства. У процесі глобалізації, відзначає Ю.М. Пахомов, у конкурентний вир дедалі більше втягуються не тільки економічні фактори, а й «ціннісні складові поведінки, властивої одній країні чи цивілізації в цілому». Саме ціннісні фактори, тобто «фактори культури і життєвих сенсів», стали «визначати результат конкуренції»².

Самобутність та різноманітність історико-культурного надбання обумовлює високу туристичну атрактивність країни (регіону), створює передумови для розвитку пізнавального туризму. Досвід багатьох країн світу засвідчує, що історико-культурні туристичні ресурси можуть виступати визначальним чинником рекреаційної привабливості територій, і вміле залучення їх до мережі туристичних маршрутів дозволяє отримувати значні прибутки в туризмі. У зв'язку з цим актуалізується проблема дослідження історико-культурного потенціалу територій, що вимагає наукового підходу до виявлення, структуризації й оцінки атрактивності історико-культурних туристичних ресурсів з метою забезпечення найбільш повного, ефективного та раціонального залучення їх в систему туристичної діяльності.

Миколаївська область розташована в нижній течії Південного Бугу. На півдні її територія омивається Чорним морем. Площа – 24,5 тис. кв. км (4,1% території країни). Вона розміщена у межах двох фізико-географічних зон лісостепової і степової. Ландшафти представлені заплавними комплексами, ділянками піщаного степу, петрофітними степами, прибережно-водними комплексами, наскельними дібровами, кам'янистими степами тощо. Клімат області помірно-континентальний з м'якою малосніжною зимою та спекотним посушливим літом.

Незважаючи на спеціалізацію Миколаївської області на наданні рекреаційних послуг та випереджальному розвитку тих видів туризму, що базуються на використанні природних рекреаційних ресурсів, історико-культурна спадщина регіону – це та потужна складова туристично-рекреаційного потенціалу, яка має неабиякі перспективи розвитку, і якій незаслужено

¹ Любіцева О.О. Ринок туристичних послуг (геопросторові аспекти): Навч. посібник. 2-е вид., перероб. та доп. К.: Альтерпрес, 2003. 436 с.

² Парфійенко А. Культурний туризм як чинник соціально-економічного розвитку територій. *Вісник львівського університету*. Серія географічна. 2013. Випуск 43. Ч. 1. С. 234-235.

пріділяється значно менша увага при характеристиці туристичної індустрії області.

У радянський період розвиток туризму на Миколаївщині, незважаючи на потужні рекреаційні ресурси, стримувався внаслідок того, що Миколаїв як стратегічний центр суднобудівного, у тому числі оборонного виробничого комплексу, був «закритим» містом. Заборонялося відвідувати місто й область іноземним туристам, хоча суттєво обмежувався і внутрішній туризм. Так, при складанні програми на період 1986-1990 рр. навіть туристів з країн соціалістичної співдружності не було включено до відвідування Миколаєва.

Внутрішній туризм на Миколаївщині мав переважно краєзнавчий характер і був спрямований на комуністичне виховання людей. Починаючи з 70-х років, цю роботу було покладено на Бюро молодіжного міжнародного туризму ЦК ЛКСМУ «Супутник» та його регіональні відділення¹. Культурно-історичні пам'ятки міста та області в той період майже не згадуються. Серед об'єктів туристичних маршрутів наводяться лише військово-історичний музей О. Суворова та музей П. Шмідта в Очакові. Забезпечення програм перебування туристів в області суворо контролювалося.

За роки незалежності розвиток туризму на Миколаївщині поживався внаслідок всебічного використання туристичних атракцій території. Їх відновлення, переорієнтація на туристичний продукт стали головними в діяльності місцевої влади. Активізували свою роботу краєзнавці, результатом чого було прийняття «Програми розвитку краєзнавства у Миколаївській області на період до 2020 року»².

Разом з тим, у пострадянський період розвиток культурно-пізнавального туризму в області набув суперечливого характеру. З одного боку, значні туристичні ресурси краю здатні привернути увагу не тільки вітчизняних, а й іноземних туристів, з іншого, – незважаючи на поповнення новими експонатами фондів музеїв, кількість їх відвідувачів знижується, як і кількість екскурсій. Це зумовлено відсутністю рекламно-інформаційної підтримки розвитку культурно-пізнавального туризму. Рекламні, фінансово-економічні можливості культурних установ вкрай обмежені, внаслідок чого Миколаївщина відома лише своїми рекреаційними ресурсами.

Впродовж 2017 року в області було обслужено понад 11 тис. туристів. Із загальної кількості туристів 82,9% становила частка туристів-громадян України, які виїжджали за кордон, 17,1% – внутрішніх туристів. Переважна більшість (98,7%) туристів основною метою подорожі зазначили дозвілля та відпочинок³. Кількість іноземних туристів склала 9 осіб. Особливо сумна тенденція за останні роки спостерігається з іноземними туристами (рис. 1). За 2014-2016 роки, за даними органів статистики, жоден іноземний турист не відвідав Миколаївську

¹ Бондарчук-Чугіна І.Ю. Розвиток культурно-історичного туризму на Миколаївщині (друга половина ХХ-початок ХХІ ст.) : автореф. дис . канд. іст. наук : спец. 17.00.01 Теорія та історія культури. К., 2007. 19 с.

² Програма розвитку туризму та курортів у Миколаївській області на 2016-2020 роки станом на 01.01.2019 URL: https://www.mk-oblrada.gov.ua/UserFiles/File/program/r6_5_7.zip

³ Головне управління статистики у Миколаївській області станом на 01.01.2019 URL: <http://www.mk.ukrstat.gov.ua>

область. Загалом, ця картина співзвучна іншим регіонам України, проте ніде більше не спостерігається настільки помітне зменшення кількості іноземних туристів.

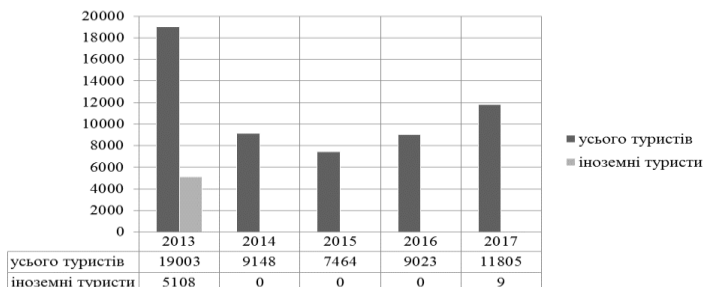


Рисунок 1 - Динаміка туристичних потоків Миколаївської області

Джерело: побудовано авторами¹

На державному обліку в Миколаївській області перебуває 5914 пам'яток¹. З них пам'яток археології – 4490, історії – 1199, монументального мистецтва – 67, архітектури та містобудування – 145, садово-паркового мистецтва – 11, ландшафтних – 1, науки і техніки – 1 (рис. 2).

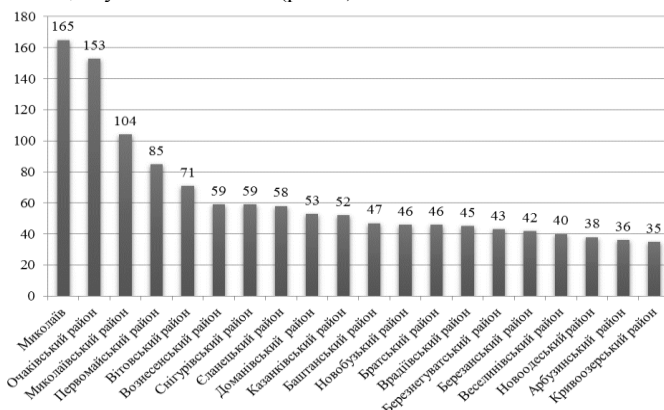


Рисунок 2 - Кількісний розподіл історико-архітектурних пам'яток за адміністративними районами Миколаївської області (станом на 2019 рік)

Джерело: побудовано авторами²

Під охороною держави перебуває 1356 об'єктів культурної спадщини області – 429 археологічних об'єктів, 295 – історичних об'єктів, 13 – пам'яток

¹ Головне управління статистики у Миколаївській області станом на 01.01.2018 URL <http://www.mk.ukrstat.gov.ua>.

² Миколаївська обласна державна адміністрація. Туристичний та курортно-рекреаційний комплекс Миколаївської області станом на 01.01.2019 URL <http://www.mk.gov.ua/printpage.php?page=418>.

монументального мистецтва та 619 – пам’яток архітектури (рис. 3). За даними Департаменту культури Миколаївської області 43 нерухомі пам’ятки занесені до Державного реєстру нерухомих пам’яток України як такі, що мають статус національного значення¹, 12 з них розташовано на території м. Миколаєва (рис 4).

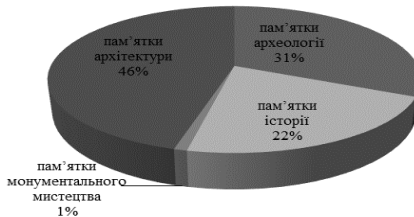


Рисунок 3 - Структура історико-культурної спадщини Миколаївської області (станом на 2019 рік)

Джерело: побудовано авторами^{1,2}

Галузь культури Миколаївської області представлена мережею закладів та установ, серед яких 1076 закладів культури і мистецтва, зокрема: 3 професійні театри та філармонія, 506 клубних закладів, з них 2 – обласного підпорядкування (460 закладів із загальної кількості – у сільській місцевості); 504 бібліотеки, з них 3 – обласні (402 бібліотеки знаходяться у сільській місцевості); 2 обласні, 2 міські, 5 районних комунальних музеїв та інспекція по охороні пам’яток культури (заклад музейного типу)².

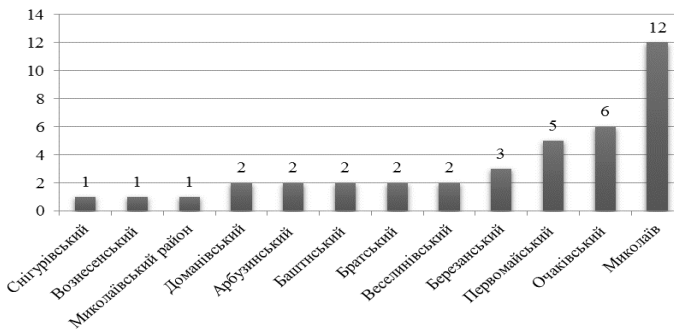


Рисунок 4 - Територіальний розподіл пам’яток національного значення за адміністративними одиницями Миколаївської області

Джерело: побудовано авторами³

На території області знаходяться 2 навчальні заклади культури і мистецтв,

¹ Головне управління статистики у Миколаївській області станом на 01.01.2019 URL <http://www.mk.ukrstat.gov.ua>

² Миколаївська обласна державна адміністрація станом на 01.05.2019 URL <http://www.mk.gov.ua/ua>.

³ Управління культури, національностей та релігій Миколаївської облдержадміністрації: станом на 01.05.2019 URL <http://uknr.mk.gov.ua/ua/1360827607/1467624969>

45 початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів (29 дитячих музичних шкіл, 13 дитячих шкіл мистецтв та 3 дитячі художні школи), комунальне підприємство «Миколаївські парки», Первомайський міський парк, дитяче містечко «Казка» та Миколаївський зоопарк.

Концентрація і територіальна структура історичних пам'яток у межах досліджуваної території залежить, в першу чергу, від тривалості історії населених пунктів, та сприятливості природних умов. Так, приморські райони області характеризуються найбільшою кількістю та цінністю пам'яток. Друге місце займають північні прибузькі райони, що обумовлено поступовим історичним просуванням населених пунктів з півночі на південь уздовж водних артерій. Така сама ситуація спостерігається і у районах, розташованих уздовж річки Інгулець.

Нами була створена картосхема територіальної концентрації історико-культурних туристичних ресурсів Миколаївської області (рис. 5). Як видно з рисунку найбільша кількість об'єктів історико-культурної спадщини спостерігається у Первомайському, Миколаївському, Новоодеському та Новоозерському районах. Найменша цінність та кількість туристичних об'єктів характерна винятково степовим сільськогосподарським районам з низькою кількістю населення.



Рисунок 5 - Концентрація історико-культурних ресурсів Миколаївщини
Джерело: побудовано авторами

Для якісної оцінки історико-культурної спадщини ми використали методу оцінки забезпеченості території В. Мацолі, що рекомендує визначати щільність пам'яток найвищого класу цінності (загальнонаціонального та міжнародного

значення)¹. Показник щільності історико-культурних пам'яток в Україні становить 7,9 одиниць на 100 км², пам'яток загальнонаціонального значення – 0,7 одиниць на 100 км². Відношення пам'яток національного значення до пам'яток місцевого значення на території України можна виразити як 1:10 на 100 км².

Поділ пам'яток досліджуваного регіону за цінністю дозволяє нам швидко та ефективно здійснити бальну оцінку історико-культурних ресурсів кожного адміністративного району. При цьому, розроблена нами бальна шкала виглядає наступним чином: низька забезпеченість (від 1 до 4 пам'яток) – 1 бал; середня забезпеченість (від 4 до 8 пам'яток) – 2 бали; висока забезпеченість (від 8 і більше пам'яток) – 3 бали. Для пам'яток місцевого значення розроблена власна шкала оцінки забезпеченості: від 35 до 74 пам'яток – низька; від 74 до 113 – середня; від 113 до 153 – висока забезпеченість.

Зведена таблиця забезпеченості об'єктами історико-культурної спадщини та коефіцієнта культурної цінності історико-культурної спадщини представлені у таблиці 1.

Таблиця 1 - Відносна забезпеченість історико-культурними туристичними ресурсами адміністративних районів Миколаївської області

Адміністративний район	К-сть балів за пам'ятки національного значення	К-сть балів за пам'ятки місцевого значення	Сумарна кількість балів	<i>K_r</i>
<i>Низька забезпеченість</i>				
Єланецький	0	1	1	0,33
Новобузький	0	1	1	0,33
Врадіївський	0	1	1	0,33
Вітовський	0	1	1	0,33
Березнегуватський	0	1	1	0,33
Кривоозерський	0	1	1	0,33
Новоодеський	0	1	1	0,33
Казанківський	0	1	1	0,33
Братський	1	1	2	0,67
Снігурівський	1	1	2	0,67
Доманівський	1	1	2	0,67
Баштанський	1	1	2	0,67
Арбузинський	1	1	2	0,67
Веселинівський	1	1	2	0,67
<i>Середня забезпеченість</i>				
Березанський	2	1	3	1,0
Первомайський	2	2	4	1,33
<i>Висока забезпеченість</i>				
Очаківський	2	3	5	1,67
Миколаївський	3	3	6	2,0

З таблиці видно, що 8 з 19 адміністративних районів Миколаївської області володіють малоатраактивними історико-культурними туристичними ресурсами, 6 районів оцінюються як високоатраактивні в плані наявних історико-культурних ресурсів. Березанський, Первомайський, Очаківський та Миколаївський райони

¹ Мацола В.І. Рекреаційно-туристичний комплекс України. Львів, 1997. 259 с.

володіють унікальними історико-культурними туристичними ресурсами, що дає підстави говорити про найбільшу перспективу розвитку культурно-пізнавального туризму саме в цих районах. Опосередкований показник коефіцієнта культурної цінності історико-культурної спадщини Миколаївської області становить 0,7.

Отримані результати дають можливість здійснити поділ Миколаївської області на 3 зони з різною концентрацією історико-культурних туристичних ресурсів:

– Приморську – усі райони, що мають вихід до моря, мають середній або високий рівень забезпеченості історико-культурними туристичними ресурсами;

– Степову – усі без винятку райони, що не розміщені вздовж річок, не мають виходу до моря, характеризуються низьким рівнем забезпеченості історико-культурними туристичними ресурсами;

– Річкову – райони, що розташовані вздовж річок Південний Буг, Інгул, Інгулець мають відносно середній рівень концентрації історико-культурних туристичних ресурсів, дещо більшу за степові райони.

Для більш глибокого аналізу відмінностей у територіальній організації історико-культурних пам'яток у розрізі адміністративних районів області ми вивчили коефіцієнт територіальної локалізації (табл. 2).

Таблиця 2 - Коефіцієнт територіальної локалізації історико-культурних пам'яток Миколаївської області

Адміністративний район	Площа, км ²	A_p	К-сть пам'яток, од.	A_x	K_i
Арбузинський	969	0,039	33	0,024	0,62
Баштанський	1 706	0,069	38	0,028	0,41
Березанський	1 378	0,056	38	0,028	0,50
Березнегуватський	1 263	0,051	45	0,033	0,65
Братський	1 100	0,045	37	0,027	0,60
Веселинівський	1 200	0,049	47	0,035	0,71
Вітовський	1 460	0,059	57	0,042	0,71
Вознесенський	1 391	0,057	48	0,035	0,61
Врадіївський	811	0,033	43	0,032	0,97
Доманівський	1 458	0,059	55	0,041	0,69
Єланецький	1017	0,041	43	0,032	0,78
Казанківський	1 349	0,055	63	0,046	0,84
Кривоозерський	814	0,033	40	0,029	0,88
Миколаївський	1 429	0,058	34	0,025	0,43
Новобузький	1 243	0,051	43	0,032	0,63
Новоодеський	1 428	0,058	40	0,029	0,50
Очаківський	1 490	0,061	45	0,033	0,54
Первомайський	1 319	0,054	84	0,062	1,15
Снігурівський	1 395	0,057	59	0,044	0,77

Примітка: A_p - відношення площі території району до загальної площі мезорегіону; A_x - Відношення кількості об'єктів історико-культурної спадщини району до їх загальної кількості в області; K_i - Коефіцієнт територіальної локалізації

Найбільше значення цього коефіцієнта фіксуємо у Первомайському районі. Високий коефіцієнт територіальної локалізації мають райони: Снігурівський, Кривоозерський, Владіївський, Казанківський, Єланецький. Найнижчі значення K_i характерні для Баштанського, Миколаївського, Новоодеського та Березанського районів. Це пов'язано з великою площею районів, незначною

кількістю історико-культурних пам'яток на цих територіях, а також в більшій мірі з сільськогосподарською спеціалізацією зазначених адміністративних одиниць.

Визначені показники засвідчують, що історико-культурні туристичні ресурси є важливою, хоча й не основною складовою туристичного потенціалу Миколаївської області. Використання ж історико-культурних ресурсів досліджуваного регіону недостатнє. Це пов'язано передусім з тим, що відсутній їх чіткий облік, належний рівень реклами, незадовільним є стан розвитку інфраструктури. Збереженість пам'яток погана, що зумовлене недостатнім фінансуванням, а також відсутністю розроблених механізмів включення історико-культурної спадщини до туристичної індустрії.

На ринку туристичних послуг Миколаївської області найпопулярнішими серед туристів є 16 туристичних маршрутів, з яких 8 – культурно-пізнавального характеру, 8 – природно-пізнавального характеру.

Найвні історико-культурні туристичні ресурси є основою екскурсійних маршрутів: «Сивий Кінбурн – перлина Північного Причорномор'я», «Місто давніх греків – Ольвія», «Винний тур у Радсад», «Очаків – перлина Північного Причорномор'я», «Екскурсійний тур по місту Миколаєву «Знайомство з містом Святого Миколая» з відвідуванням найкращого в Україні і одного з найстаріших в Європі зоопарку тощо.

Розвиток індустрії культурного туризму в Миколаївській області потребує підтримки щодо узгодженого розвитку цієї сфери усєї України. У регіоні необхідно розвивати активну співпрацю державного та приватного секторів з метою підтримки туристичного сектору Миколаївщини, посилювати рівень інформованості туристів про культурно-історичні атракції регіону. Формування ефективної рекламної кампанії, проведення тендерів щодо реставрації та популяризації об'єктів культурної спадщини допоможуть вирішити безліч проблем, пов'язаних із руйнуванням пам'яток історії та культури, а також сформувати та посилити позитивний імідж області.

4.5 Розвиток зеленого туризму в Україні

Для багатьох країн світу зелений туризм в останні роки став високо прибутковим сектором туристичної індустрії, що має значні перспективи подальшого функціонування. Процес формування моделей розвитку даної туристичної індустрії в різних країнах проходив спільно з соціально-економічними процесами становлення галузей національної економіки.

Приміром, у Європі після Другої світової війни уряди таких країн як Австрія, Німеччина, Італія, Франція, –не маючи економічних можливостей для підтримання домогосподарств фінансово, звільнили їх від сплати податків у разі надання ними послуг гостинності. Керувалися при цьому соціально-економічними чинниками, бо проживання і харчування гостей у сільській місцевості сприяло розвитку транспортних, туристичних, побутових, торговельних і розважальних послуг, хоч ці види бізнесу і оподатковувалися, та мали пільгові умови.

Історія відпочинку і сільській місцевості має глибоке коріння. Ще близько 5 ст. до н.е. заможні мешканці міст (населених пунктів, життєдіяльність яких не пов'язана з сільським господарством) виїздили за їхні межі на відпочинок. Тоді і